

RETROBAMENT

S'han torbat casualment
mentre surten del concert,
entre els crits i les empentes
d'aquest públic elegant,
i aturats a la vorera
xerren de tot mentre minven
els llums i es buida el carrer.
Llur delit, ara, és tan gran
que ni poden recordar
quants anys fa que s'estimaren.
Però no parlen d'això,
no evoquen pas temps passats.
Hi ha tant i tant a explicar-se!

I aquest goig és tan intens
que els obliga a fer un esforç
perquè no se'ls endugui
una falsa embriaguesa.
Tenen por que la disbauxa
del record, malmès pel temps
i l'ofec de les distàncies,
pertorbi aquest desig
reincident, el deliri
que acompanya llurs paraules.

Només a la cambra anònima
d'un hotel, al llit on jeuen!
com si justament avui
acabessin de trobar-se,
llurs cossos evocaran,
sense vergonya, els anys
que, d'amagat d'ells mateixos,
gairebé sense saber-ho,
no han fet res més que esperar-se.

Parcerisas, Francesc. "Retrobament".